

ἢ οὐ ἔνεκεν γίνεται, γέρονε, καὶ τὸ πορότερον, καὶ τὸ πούτερον ἔνεκεν, γέρονεν ὅς, εἰ ἐβρόντησε, καὶ ἤσραφε * καὶ εἰ ἔσραφε, καὶ ἐπέερασεν. ἔστι δὲ τούτων ἀπαύτων, τὰ μὲν, ἕξ ἀνάγκης * τὰ δὲ, ὡς ὅτι τοπολὺ οὕτως ἔχοντα. πρὸς δὲ τὴν μὴ γέρονεα, φανερόν ὅτι ἐκ τῆς ἐναπιαν τοῖς εἰρημίοις, καὶ πρὸς τὴν ἐστυμίου, ἐκ τῆς αὐτῆς δὴλον * τό, τε γὰρ ἐν διωάμει καὶ βουλήσῃ ὄν, ἔσται. καὶ τὰ ἐν ὀπιδυμείᾳ, καὶ ὄργῃ, καὶ λογισμῷ ὡς διωάμειος ὄντα. διὰ ταῦτα καὶ εἰ ἐν ὄργῃ τῆ ποιεῖν ἢ μελλήσῃ, ἔσται * ὡς γὰρ ὅτι τοπολὺ γίνεται μᾶλλον τὰ μέλλοντα, ἢ τὰ μὴ μέλλοντα. καὶ εἰ πορογέρονεν ὅσα πορότερον πεφύκει γίνεσθαι ὄιον, εἰ σωμεθεῖ, εἰκόσ ὕσαι. καὶ εἰ τὸ ἔνεκεν τούτου γέρονε, καὶ τὸ εἰκόσ γινέσθαι ὅς, εἰ δεμέλιος, καὶ οἰνία. πρὸς δὲ μεγάλους καὶ μικρότους τῶν πορογμάτων, μέγιστος τε καὶ ἐλάττωνος, καὶ ὅλας μεγάλων καὶ μικρῶν, ἐκ τῆς ποροεπιμύθων ἡμῖν ὅτι φανερόν * εἴρηται γὰρ ἐν τοῖς συμβουλευτικοῖς πρὸς τε μεγάλους ἀγαθῶν, καὶ πρὸς τὴν μέζονος ἀπλῶς, καὶ ἐλάττωνος. ὡς ἐπὶ καὶ ἔγκριστον τῆς λόγων τὸ ποροκείμενον τέλος ἀγαθόν ὄσιν * ὅς, τὸ συμφέρον, καὶ τὸ καλόν, καὶ τὸ δίκαιον φανερόν ὅτι δι' ἐκείνων λιπῶν τὰς ἀνξήσας πᾶσι. τὸ δὲ παρὰ ταῦτά π ζήτην πρὸς μεγάλους ἀπλῶς καὶ ἐσφρόνης, κενολογεῖν ὄσιν κυριώτερον γὰρ ὄσιν πορὸς τῶν χεῖραν τῆς καδύλου, τὰ καὶ ἔγκρισται τῆς πορογμάτων. πρὸς μὲν οὖν διωάμει καὶ ἀσμάτων, καὶ πορότερον γέρονεν ἢ οὐ γέρονε, καὶ ἔσται ἔπι δὲ, πρὸς μεγάλους καὶ μικρότους τῶν πορογμάτων, εἰρήδων ταῦτα.

Κεφάλαιον κ.

Λοιπὸν δὲ πρὸς κοινῶν πίσειον ἀπασιν εἰπεῖν, ἐπὶ ἄρ εἴρη) πρὸς τῆς ἰδίῶν. εἰσὶ δὲ αἱ κοινῆς πίσεις, δύο τὰς γένει, παρὰ δὲ μισα, καὶ ἐνδυμμια: ἢ γὰρ γινώσκω, μέγιστος ἐνδυμμιατός ὄσιν. πορῶτον μὲν οὖν πρὸς παρὰ δὲ μισατος λέγω μὲν * ὅμοιον γὰρ ἐπαγωγῆ τὸ παρὰ δὲ μισα ἢ δὲ ἐπαγωγῆ, ἀρχῆ. παρὰ δὲ μισαμάτων δὲ εἶδη δύο ὄσιν: ἓν μὲν γὰρ ὄσιν παρὰ δὲ μισατος εἶδος, τὸ λέγειν πορογμιατα ποροεργασμια ἢ ἐν δὲ, τὸ αὐτὸν ποιεῖν. πούτερον δὲ, ἓν μὲν, παρὰ δὲ βολη: ἓν δὲ, λόγος, ὅς οἱ Αἰσώπειος, καὶ Λεβυκοῖ. ἔστι δὲ, τὸ μὲν παρὰ δὲ μισα τοῖον δὲ π, ὡσπερ εἰ τις λέγοι, ὅτι δὲ πορὸς βασιλεία παρὰ δὲ σκευάζεσθαι, καὶ μὴ εἰς Αἰγυπῖον χεῖρῶσάσθαι καὶ γὰρ πορῶτον Δαρσῖ, γν iiij

aut id, cuius causa sunt, factum est: etiam quod prius est, & huius causa est, factum est, ut, si tonuit, etiam fulsit, & si fecit, etiam conatus est. Sunt autem ex his omnibus alia quidem ex necessitate: alia vero plerumque ita se habentia. Quod autem non est factum, apparet ex contrariis eorum, quae dicta sunt. Ac futurum ex iisdem manifestum est. Quod enim est in potestate, & voluntate erit. Et quod est in cupiditate, & ira, & commodi ratione cum facultate: propterea etiam quod in prociatu est, ut fiat, vel futurum sit, erit. Plerumque enim sunt magis futura, quam non futura. Et, si ante facta sunt, quaeque, ut prius fiant, naturam habent, ut si nubilatum est, verisimile est pluiturum. Et si quod est huius causa, factum est, etiam hoc verisimile est factum iri. ut si fundamentum, domus. De magnitudine autem, & paruitate rerum, & maiori, & minori, & omnino magnis, & parvis, ex iis, quae ante dicta sunt, nobis constat. Dictum enim est in deliberatiuis de magnitudine bonorum, & de maiori simpliciter & minori. Quare, quoniam in vnaquaque oratione propositus est finis id, quod bonum est, ut utile, & honestum, & iustum: apparet ex illis sumendas esse amplificationes omnibus: praeter enim haec aliquid quare de magnitudine simpliciter, & excellentia, inanis est disputatio: aptiora enim sunt ad usum, quam vniuersalia, singularia. Ac de eo quidem, quod fieri potest, & non potest, & utrum factum sit, an non factum, & erit, an non erit, praeterea vero de magnitudine, & paruitate rerum haec dicta sint.

CAPVT XX.

Reliquum est communem fidem omnibus exponere, quoniam dictum est de propria. Est autem communis fides duplex genere, exemplum, & enthymema: sententia enim pars enthymematis est. Ac primum quidem de exeplo dicamus. Nam simile est inductioni exemplum, & inductionis principium est. Exemplorum vero formae duae sunt. Nam vna quidem est exempli forma, dicere res gestas: altera vero ipsum fingere. Atque huius quidem vna pars est parabola: altera logi, ut Aesopici, & Libyci. Est autem exemplum tale aliquid, ut si quis diceret oportere aduersus Regem parari, & non sinere eum Aegyptum in potestatem redigere: quia Darius